

Mladí divadelníci ze souboru Boženy Němcové slibně jiskří

Studenti, absolventi a příznivci Pedagogické fakulty v Plzni objevují pozapomenuté hry nejen z naší historie

VIKTOR VIKTORA

Plzeň/ Divadelní soubor Boženy Němcové se představil příznivcům neprofesionálního divadla poprvé v dubnu před dvěma roky. Debutoval veselohrou Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně. Již tento debut něčím zaujal. Oblíbený text ochotnických souborů byl zpopularizován a zploštěn filmovou muzikálovou show Zdeňka Podskalského. Ta byla dokonce přenesena na sám Karlův hrad. Málokterá kamenná scéna si teď troufne sáhnout po originálním textu, aby nebyla označena za staromilskou.

Kdo to debutoval? Proč byla za patronku zvolena autorka Babičky? Sama k divadlu blízko neměla. Otázky kladlo i obsazení. Byla to nová jména mezi ochotníky. Jako cyperský král Petr se představila známější osobnost ze souboru Ludvíci Radek Špinka. Role Karla IV. se ujal Miroslav Breifelder, hlava souboru, jinak odborný asistent katedry historie Pedagogické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, arcibiskupa Arnošta z Pardubic představovala Jana Němá. A pak vystupovali „studenti, absolventi a příznivci historie Pedagogické fakulty ZČU“. Znalce napadne – to tedy bude švanda, studentská recese, travestie či opět pěkné zesměšnění klasického textu. A ono nikoli. Hlediště plzeňského Dialogu, zaplněné především studentskými příznivci souboru, téměř bez dechu a s neprovokativním smíchem sledovalo komedii a řada z nich si povlovně uvědomovala kompoziční mistrov-

ství i nádheru slova vznešeného lumírovce. Text se přitom nijak neupravoval.

Na mysl už mohlo vytanout, že ochotníci vykročili na nějakou nezvyklou cestu. Ta nezesměšňuje odkaz klasiky, tradice. Je schopna bez staromilství, dobové stylizace, ale s úctou, bez patosu i s dávkou nedestruujícího humoru zalistovat v textech, jimiž blažované divadlo opovrhuje a divadlo seriózní se kvůli chmýře modernosti (spíše módnosti) po nich neodvážá sáhnout.

Loni soubor nastudoval ko-

medii Carla Goldoniho Pan Todero Brumla (neuvedený překladatel ji přezval na Držgroše benátského a pana Brumlu na Bzucconiho). A opět zněl originální Goldoni, jenž by se určitě obešel bez neorganických narážek na ruské realie. Zněl mile, přirozeně.

Vůbec kouzelně na jedné straně působí snaha netravesťovat, nezesměšňovat, na druhé straně takto pojímaný text lecky zapůsobí kouzlem nechtěného, ale i upřímného. Bude ještě třeba několika dalších inscenací, aby se mohlo o souboru psát jako o těch, které již své jméno mají. Divadelní soubor zatím na jevišti nepůsobí bezradně, přímo vzorově dbá na kultivovanost jazyka a především objevuje detaily, jimiž originál nečekané do-

tváří a tónuje.

A to hlavní – dramaturgie slibuje objevovat zasuté z naší divadelní minulosti. Je toho dost. Jen například konverzační veselohry druhé poloviny 19. století, necháme-li stranou V. K. Klicperu. Kdo zná perfektního komediografa Jana Neruda? Koho napadne, že Gustav Pflieger Moravský září něčím podobným? A to nepřipomínám Karla Pippicha, Františka Ferdinanda Šamberka, Josefa Štolbu, Emanuela Bozděcha, Václava Štecha... Na velkých scénách je mistrem jejich režii Ladislav Smoček. Divadelní soubor Boženy Němcové by mu mohl v neprofesionálním světě divadla vytvářet doprovod. Byla by škoda, aby se nedožil kulačtějších výročí.

Komedii italského dramatika Carla Goldoniho Pan Todero Brumla nastudoval pod názvem Držgroš benátský Divadelní soubor Boženy Němcové, který vznikl při Pedagogické fakultě Západočeské univerzity v Plzni.

Design a ilustrace z univerzity

BEDŘIŠKA BRŮHOVÁ

Plzeň/ Ústav umění a designu

kompozici barev. Adam Šimek vysvětlil: „Od dosti fantazijních skic jsem se dostal k

Druhá výstavní síň předvádí díla mediální a didaktické

krátce

V Zach's Pubu dnes
černobílý film